

er tilovers til at arbejde i af det foregaaende Finantsaar, inden Finantsloven er bleven færdig. Grede Medlemmer ville erindre, at der dengang fandt en Udsættelse Sted af Rigsdagen, den finede selvfolgelig Arbeidet, men ikke saa meget som en Maaned og 23 Dage. Behandlingen af Finantsloven for 1873—74 medtog altsaa mere end et halvt Aar. Sjør fandt et lignende Forhold Sted. Finantsloven for 1874—75 bærer Datum den 31te Marts 1874; det lykkedes altsaa at tilendebringe dens Forhandling netop i et halvt Aar, men kun derved, at Landsstinget opgav at udøve nogensomhelst Indflydelse paa Finantsloven, det stemte for den og modtog den uforandret, skjøndt der var mange Punkter, som man ønskede at se forandrede. Nu iaar er der ikke foregaaet nogensomhelst Afbrudelse af Rigsdagens Arbeide, Rigsdagen traadte sammen den første Mandag i Oktober og har uden Afbrudelse fortsat sine Arbeider indtil nu, og dog er, som sagt, kun to af Finantslovens Behandlinger tilendebragte: Imidlertid er jo den foreløbige Finantslov en Nødvendighed under disse Omstændigheder; men medens man tidligere har kunnet lade den passere meget let, baade, fordi man fandt, at der efter Omstændighederne var Sandsynlighed for, at dens Varighed kun vilde være begrændset til et kort Tidsrum, og fordi en saadan Lov kun kom undertagelsesvis, saa maa der være Anledning til nu, da den foreløbige Finantslov synes at skulle komme igjen Aar for Aar, at tage dens Indhold under noget næriere Overveelse, end det hidtil er flet. Jeg vil derfor tillade mig at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, hvad det er, den foreløbige Lov indeholder. Det vil da først falde i Dinene, at man har tænkt sig det nødvendigt endnu at forbeholde to Maaneder, inden den endelige Finantslov skulde blive færdig. Jeg vil haabe, at det skal vise sig, skjøndt Udgifterne vistnok endnu i dette Dieblit ere tvivlsomme, at saa lang Tid behøves ikke, og det ser ikke godt ud, at Rigsdagen tager det let med at bestemme Tidsgrændsen i den Henseende, navnlig, naar man ser hen til Grundlovens § 19 og den deri indeholdte Bestemmelse, som jeg nylig har omtalt. Dersom det derfor ikke er absolut nødvendigt, bør man begrænde Tidfrist, og jeg antager ogsaa, at der kan være Rimelighed for, at Rigsdagen vil kunne tilendebringe den tilbagegaaende Del af Finantslovens Behandling i een Maaned. Jeg antager derfor, man bør begrænde den nu foreliggende Lovs Gjældighed til denne Tidfrist. Der er derhos andre Bestemmelser i den, som jeg tror maa forandres. Den Myndighed, der gives Regjeringen, er nemlig begrændset til foreløbig at afholde de nødvendige løbende Udgifter; det, der altsaa er Tale om, er kun de løbende Udgifter; Alt, hvad der ligger udenfor det rent Dagligdags, er udelukket, og disse Udgifter har Regjeringen ikke engang Myndighed efter Lovforslaget til at afholde

endelig; det er kun foreløbig. Efter der Berigtigelses eller Forandringer senere under Finantslovens Behandling, maa det gjøres om, der engang er gjort. Det er sikkert de ærede Herrer bekiendt, at der i Anledning af et nyt Finantsaars Begyndelse maa udgaa et meget stort Antal Ordre Landet rundt i Kraft af Finantsloven. Naar der er en foreløbig Finantslov, maa disse Ordre naturligvis begrændses overensstemmende med Lovens Indhold til det rent løbende, og det maa endda forbeholdes, at senere Ordre kunne berigtige, hvad der maatte være forandret ved Finantslovens Betagelse. Det falder let i Dinene, med hvor store Ulemper dette er forbundet. Ved denne Bestemmelse, en foreløbig Afholdelse af nødvendige løbende Udgifter, er udelukket, at Regjeringen træffer Forberedelse til Udførelse af Arbeider, der ere optagne paa Finantslovsforslaget, og som det kunde være af stor Vigtighed at faae udførte; førend Pengene ere bevilgede, kan Regjeringen ikke gjøre noget Skridt til disse Arbeiders Udførelse, thi saadanne Skridt ville koste Penge, og Regjeringen savner Bemyndigelse til at afholde dem. Et ret slaaende Exempel herpaa foreligger just for Dieblittet. Det vil erindres, at der paa Finantslovsforslaget er foreslaaet en Udvidelse af Klasse-lotteriet, og Indtagten af dette er paa Forslaget til Finantsloven opført med 717,614 Kr.; dette er støttet paa den paatænkte Udvidelse. Sammenholder man nu hermed den for indeværende Finantsaar paaregnede Indtægt af Klasse-lotteriet, saa beløber denne sig, omfat i Kroner, til 574,874 Kr. Forskjellen er ca. 143,000 Kr. Saa stort maa altsaa det Tab anslaaes, som Statskassen lider derved, at Finansministeren har været affaaert fra at træffe de nødvendige Forberedelser til Klasse-lotteriets Udvidelse; thi de Forberedelser, der ere trufne, maa, som jeg har tilladt mig at bemærke, gaa tilbage. Holder man sig til Ordene her, er det jo ikke tilladt Finansbemyndelsen i den Tid, for hvilken den foreløbige Finantslov gjælder, at fortsætte Arbeider, der ere paabegyndte i et tidligere Finantsaar, thi de høre ikke til de nødvendige løbende Udgifter, der skulde afholdes (Krieger: So, naar de hvide paa Lovgrund!). De hvide paa en Finantslov, der gjælder for et bestemt Aar, og naar Pengene ere opbrugte for dette Aar, og naar fremdeles den nye Bevilling for-dres paa det kommende Aars Finantslov, er der ingen Tvivl om, at det er Udgifter, der ligge udenfor de løbende, og det er altsaa strengt taget ikke tilladt at afholde dem. At man alligevel, tvungen af Nødvendigheden, gjør Udgifterne, er ganske vist, men dette strider imod det Forslag, vi have for os. Saa søies dertil, at disse løbende Udgifter kunne afholdes efter de hidtil gjældende Regler. Dersom man skulde definere, hvad der fortaas herved, tror jeg, at man kom i Forlegenhed. „Efter de hidtil gjældende Regler“ er nemlig opført i alle